

(Kort bemærkning).

**Connie Hedegaard (KF):**

Jeg er naturligvis glad for den store interesse, med hvilken socialdemokratiet har studeret vores ungdomspolitiske program. Jeg synes ikke, det er besynderligt, at man i et program, der drejer sig om, hvordan man styrker muligheder for deltagelse i samfundet, beskæftiger sig med arbejdsløshedsproblemer. Vi kunne have taget mange andre ting med, det er da rigtigt, men vi har altså begrænset os.

Jeg vil da gerne ved lejlighed give hr. J. K. Hansen en kopi af det konservative folkepartis uddannelsesstøtteprogram.

**Gudrun Andreasen (V):**

Da mit partis ordfører, hr. Tørnæs, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre venstres bemærkninger.

Da det er præcis det samme forslag, der for et halvt års tid siden var til behandling her i Folketinget, er det svært at føje ret meget nyt til det, der ved den lejlighed blev fremført, men der kan måske være grund til at præcisere nogle synspunkter med hensyn til uddannelse og de studerendes økonomiske situation i det hele taget.

Det foreliggende forslag har den forudsætning, at man under uddannelse har ret til en egentlig løn, altså et statsfinansieret, et skatteyderfinansieret lønkrav. En sådan principiel tanke må vi afvise.

Når det er fastslået, vil jeg sige, at vi er af den opfattelse, at de studerendes økonomiske vilkår i al almindelighed ikke er tilfredsstillende. Der er store skævheder i de økonomiske vilkår for de unge mennesker. Når man er under uddannelse og får Statens Uddannelsesstøtte, så har man 30.000–40.000 kr. til rådighed. Hvis man har en lære- eller praktikplads, så har man et andet beløb, 50.000–60.000 kr. Hvis man er arbejdsløs på højeste dagpengesats, så har man 106.000–107.000 kr. De ulige vilkår, som de unge hermed stilles over for, er en klar urimelighed og ikke motiverende for uddannelsen.

Vi er af den opfattelse, at forældreafhængigheden er uværdig; det er diskriminerende over for de uddannelsessøgende. Vi ønsker den principielt helt afskaffet, men da det er en relativt dyr foranstaltning, er vi parat til

at gøre det i etaper, altså over en længere periode.

Uddannelsesstøtten må tilrettelægges sådan, at man ikke på grund af eget arbejde i studietiden unødigt forlænger studieperioden. Det er omkostningskrævende, og det er u hensigtsmæssigt både for den studerende og for den institution, man optager plads på.

Vi finder det hensigtsmæssigt med en omlægning, hvor stipendierne fortrinsvis koncentrerer om de første studieår og dermed altså også de kortere uddannelser inden for en 3–4-årig periode, og hvor man, hvis det så er nødvendigt at bygge ovenpå med længere studietid, i større udstrækning koncentrerer sig om studielån. I den forbindelse kan det nævnes, at den nuværende lave rente giver en helt anden økonomisk situation for de studerende, end de oplevede under den tidligere regering, hvor renten næsten var den dobbelte i forhold til det, vi oplever nu.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Bruun Olesen (VS):**

Venstres ordfører talte om, at ungdommen havde ulige vilkår. De, der læste, kunne få 30.000–40.000 kr., de, der har lære- og praktikplads, kunne få 50.000–60.000 kr., og arbejdsløse kan få, hvis de altså har maksimal dagpengesats, godt og vel 104.000 kr. Skal det forstås sådan, at venstre holder fast i, at man skal harmonisere disse ting? Og i så fald på hvilket niveau? Man må jo sige, at der er en afgørende forskel; de unge arbejdsløse står til rådighed for arbejdsmarkedet og har haft arbejde. Men er det meningen, man skal harmonisere på et eller andet niveau mellem de niveauer, der blev nævnt?

**Alice Faber (SF):**

Jeg vil henvise til min ordførertale, da forslaget var til behandling tidligere, og bare kort sige, at vi dengang var meget enige med socialdemokratiet i det meste af forslaget.

Vi synes ikke, der skal være forældreafhængighed, sådan som socialdemokratiet skitserer det, og nu kan jeg se, at de borgerlige måske i dag oven i købet går, hvad det nu er for en vej, rundt om socialdemokratiet. Det er jo meget interessant, fordi det mest interessante ved denne behandling i dag jo er: hvad siger regeringen? Vi har et ungdomsår, hvor man skulle koncentrere sig om